

med de mest totalitære samfund. Det er et billede af Danmark, som vi ikke vil skrive under på.

Hvad er det så, forslagsstillerne vil? Det er bl.a., at reglerne for udarbejdelse af lovforslag skal ændres grundlæggende, der skal udarbejdes adfærdsregler for myndighedsudøvere, myndighedernes brug af tilfældighedsfund skal fastlægges i retsplejeloven, et helt nyt afsnit i retsplejeloven skal regulere borgernes sager mod det offentlige, teknologiens betydning for borgernes retssikkerhed i relation til registerlov, brevhemmelighed, kontering osv. skal undersøges, og bestående lovgivning skal gennemgås for at fjerne unødvendige tvangsindgreb.

Det er ifølge bemærkningerne blot nogle af de problemer, som efter Venstres vurdering nødvendiggør, at der nedsættes en retssikkerhedskommission.

Lad os et øjeblik antage, at forslagsstillerne har ret, og derfor se på, hvordan de beder regeringen løse problemerne.

Regeringen skal inden grundlovsdag nedsætte en retssikkerhedskommission. Efter mere end 10 år som regeringsbærende parti skulle man tro, at forslagsstillerne, hvoraf flere oven i købet har været ministre i denne regering, vidste, at kommissorier til behandling af så vidtgående spørgsmål ikke rystes ud af ærmet på fire uger; men det argument tæller øjensynlig ikke så tungt i forhold til de pågældende grundlovstaler.

Men hvis vi så antager, at det alligevel kunne lykkes at få kommissionen nedsat, så er kravet fra Venstre, at den skal være færdig 1. oktober 1998. På fem kvartaler skulle kommissionen løse 10-15 efter forslagsstillerens mening alvorlige, dybtgående retssikkerhedsmæssige problemer plus udarbejde en række lovforslag i konsekvens heraf. Det er ganske enkelt dybt useriøst, og det ved forslagsstillerne også godt, hvis de tænker sig om.

Men forslaget, som det er fremsat, har tilsyneladende et helt andet formål end at være seriøst. Og det er faktisk lidt ærgerligt, at Folketinget og Retsudvalget skal bruge tiden på den slags markeringsforslag og det netop på et tidspunkt, hvor ikke mindst fru Birthe Rønn Hornbech uafsladeligt taler om, at tingene jaskes igen her i huset.

I Retsudvalget har vi for øjeblikket psykiatriloven, forslaget om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og forslaget om hjælp til voldsofre for blot at nævne nogle. De berører alle væsentlige retssikkerhedsmæssige problemer, og det

ville være til langt større gavn for borgerne, hvis vi koncentrerer vores kræfter om det arbejde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er tankevækkende, at den socialdemokratiske ordfører nu anden gang inden for en uge egentlig kun har som argument – og derfor åbner ballet med – at et af vore forslag er et propagandaforslag, det er nok lavet af reklamefolk, det er nok til en valgkamp, det er nok til grundlovstaler.

Ja, selvfølgelig! Venstre fører den samme politik i Folketinget, som i det, vi siger i grundlovstalerne, som i det, vi skriver i aviserne, og det ser vi ikke noget ondt i.

Og jeg skal hilse og sige til fru Dorte Bennedsen, at de annoncer, man i disse dage kan se i avisen, jo er betalt af Venstres landsorganisations kasse. Men de dér meget dyre hæfter, som statsministeren udsender som valgoplæg, er lavet af embedsmændene i Statsministeriet og betales af skatteborgerne. Det er forskellen, fru Dorte Bennedsen. Vi laver vores ting selv, og vi betaler af de midler, vi har fået. Socialdemokratiet har ikke puttet én krone i de store, store, dyre, dyre bøger, der udsendes til alle borgerne.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til de sidste bemærkninger fra fru Birthe Rønn Hornbech skal jeg sige, at den bog, hun står med i hånden, er mig bekendt regeringens og ikke Socialdemokratiets. I går fik fru Birthe Rønn Hornbech nogle andre brochurer, som indeholdt noget om, hvordan Venstre egentlig ønsker sig, samfundet skal se ud; de er Socialdemokratiets, de er betalt af Socialdemokratiet.

Men i øvrigt var det, der bragte mig herop, at jeg ikke har brugt ord om reklamefolk osv. Jeg har sagt, og det mener jeg, at det forslag, som foreligger her, er useriøst i forhold til at løse de problemer, som Venstre selv peger på skal løses.

Og når jeg siger reklamekampagner, så er det, fordi da vi havde udlændingedebatten, indrømmede i hvert fald hr. Helge Adam Møller, og jeg mener også, fru Birthe Rønn Hornbech gjorde det, at det, der stod i det forslag, bl.a. at uidentificerede asylansøgere skulle udsendes, ganske enkelt ikke var realistabelt, for i og med at de er uidentificerede, er der ikke noget land i verden, der vil tage imod dem. Ikke desto mindre kunne man i Venstres Ekstra Blads reklamekampagne læse nøjagtig den bemærkning, at uidentificere-